

Gf. nr.

P. nr. :

6674412195

OPENBARE TERECHTZITTING VAN : 12 NOV. 1999

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, EENENTWINTIGSTE KAMER, rechtsprekende in correcti-
onele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

, kraanman, geboren te op , wonende te

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw (B.S. 12.04.1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. door het slopen van een bestaande schuur en het herbouwen van een nieuwe met volumevergroting (OK I)

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 2.9.1995 tot 26.9.1995

2. door het verbouwen van een woning met hermetsen van buitenmuren, het plaatsen van twee veluxramen vooraan en twee veluxramen achteraan in dak, twee kleine raampjes in rechterzijgevel, twee nieuwe muren buiten bestaand gebouw en een raam aan de noord-oostelijke zijgevel (OK II)

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 25.11.1995 tot 4.4.1997

HOGER BEROEP

- op 10 november 1999 door

(behl.):

- op 10 november 1999 door het O.M. tegen

B. en de sub A vermelde toestand in stand te hebben gehouden

1. de sub A.1 omschreven toestand

te vanaf 27.9.1995 tot op minstens 18-03-1999

2. de sub A.2 omschreven toestand

te vanaf 5.4.1997 tot op minstens 18-03-1999

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, gelegen te
in eigendom toebehorende aan , hoger nader geïdentificeerd, en
ten kadaster bekend staande onder

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het Openbaar Ministerie uitgesproken door substituu-
procureur des Konings;

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester , advocaat te , waarbij de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt gevraagd;

- het advies van het Openbaar Ministerie in verband met de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

1. Ten onrechte werpt de beklaagde op dat de dagvaarding niet overeenkomstig art. 72 Stedenbouwwet werd overgeschreven op het hypotheekkantoor. Dit gebeurde op 26 maart 1999.

2. Eveneens ten onrechte stelt de beklaagde dat het in casu om niet vergunningsplichtige instandhoudings-en onderhoudswerken zou gaan.

Uit het strafdossier ondermeer de foto's van de verbalisanten, het negatief advies van de gemachtigde ambtenaar dd. 5 april 1996 (stuk 16, OK I) blijkt dat het in werkelijkheid gaat om de uitvoering van een totale nieuwbouw.

De beklaagde heeft daarbij bewust en ter kwader trouw gehandeld.

De rechtbank acht de tenlasteleggingen A 1, A 2, B 1 en B 2, zoals hierboven omschreven, in hoofde van de beklaagde naar eis van recht bewezen.

Er is geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing zoals hierna bepaald aan de beklaagde overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen. De rechtbank is daarenboven van oordeel dat, gelet op de aard van het gepleegde feit een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt.

De aldus bewezen verklaarde betichtingen zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Een effectieve geldboete als hiernabepaald is noodzakelijk teneinde de beklaagde te doen inzien dat hij niet ongestraft zijn eigen belang boven dat van de gemeenschap bij de handhaving van de ruimtelijke ordening kan stellen.

3. Terecht vordert de gemachtigde ambtenaar het herstel door afbraak.

De vordering is noch onwettig, noch onredelijk.

Het perceel is, immers volgens het gewestplan gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk.

Eveneens terecht vorderen de gemachtigde ambtenaar en het Openbaar Ministerie het opleggen van een dwangsom, nu de beklaagde duidelijk niet de intentie heeft vrijwillig tot herstel over te gaan.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 3, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen aangehaald in de tenlastelegging, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985 - art. 58 K.B. 18 december 1986;

K.B. 29 juli 1992;

K.B. 23.12.1993; programmawet 24.12.1993.

DE RECHTBANK, rechtdoende OP TEGENSPRAAK.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A 1, A 2, B 1 en B 2 samen tot een GELDBOETE van VIJFHONDERD FRANK.

Verhoogt de geldboete met duizend negenhonderd negentig decimes, aldus gebracht op HONDERDDUIZEND FRANK.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van VIJFENDERTIG DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN FRANK, verhoogd met 1.990 opdecimes, aldus gebracht op 2.000 frank, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Beveelt dat de plaats, overeenkomstig de vorderingen van de gemachtigde ambtenaar dd. 26.02.1998 (stuk 40 OK I) en 08.06.1998 (stuk 39 OK II) in haar vroegere staat zal hersteld worden binnen een termijn van ZES MAANDEN, te rekenen vanaf de datum dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Veroordeelt tot het betalen aan de gemachtigde ambtenaar en aan het Openbaar Ministerie telkens een dwangsom van VIERDUIZEND FRANK per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld, niet volledig werd uitgevoerd.

Zegt voor recht dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 2.102 frank.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van duizend frank in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993.

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting van 2 NOVEMBER 1900 NEGENENNEGENTIG.

AANWEZIG :

- _____, alleenrechtsprekend rechter;
- _____, substituut-procureur des Konings;
- _____, griffier.